

ANMELDELSER

Jakob Ejersbo: Nordkraft. Roman. København: Gyldendal 2002. 421 sider. ISBN: 87-02-01211-1. Pris: 298 kr.

Aalborgs skyline er sandsynligvis en af de mest interessante i Danmark. I hvert fald hen mod aften, hvor mængden af kedsommelige, toetagersbygninger forvandles til lyspletter i jordhøjde, som sættes i spil mod havnefrontens høje, slanke skorstene, der af mig ukendte årsager er udstyret med cirkler af rødt lys og blinkende lygter. Og som genspejles i fjorden, der også reflekterer det svindende dagslys og får byen til at virke næsten uvirkelig. Uanset hvorfra man nærmer sig Aalborg ved aftentide, ligner den kulissen til en science fiction-film. Eller måske snarere en katastrofefilm, hvor radioaktive udslip eller onde videnskabsmænd har udraderet alt liv og lagt byen øde. For trods mængden af lys virker byen foruroligende stille – og mørk.

Ikke bare på afstand, i øvrigt, men også hvis man rent faktisk bevæger sig ind i den. Aalborgs gader ligger næsten øde efter klokken 18, undtagen torsdag-fredag, hvor Salling holder længe åbent. Og undtagen *Gaden*, selvfølgelig, Aalborgs bud på en Dyrehavsbakke, hvor gøglernes plads er overtaget af rockere og pushere, og hvor oplevelseshungrende unge fra byens uddannelsesinstitutioner sammen med norske turister blander sig med skrøbelige eksistenser af enhver art. Her banker pulsen foruroligende hårdt. Men ellers virker der stille.

Naturligvis er der også liv i andre gader. De „misbrugere og pushere, drømmere [og] kynikere“, som alle sammen kun lige akkurat kan holde skindet på næsen, hvis de lader være med at se sig tilbage“, der bevæger sig rundt i Jacob Ejersbos bog *Nordkraft* går også andre veje end ad Jomfru Ane Gade. Men ud over at de forsøger at slå sig selv og hinanden ihjel, fylder de meget lidt i det bybillede, man ser. Til gengæld fylder de meget i det byliv, der er.

Ejersbos anmelderroste roman er først og

fremmest et deprimerende og til tider kvalmende indblik i de tabte og tabende eksistensers liv. Men den er også fortællingen om provinsbyen, der aldrig blev andet, selv om den fik både universitet og kongrescenter og kulturhus og biocity-biograf. Hvor det markante er forblevet usynligt, hvad enten det er multikulturelt, globalt, kriminelt eller euforisk. Og hvor taberne forsvinder et eller andet sted ind i mørket, så man bekvemt kan glemme, at de findes.

Dan Turell – københavneren – lod i en af sine kriminalromaner sin journalist-detektiv udtale, at der kun findes en by i Danmark, hvor der er mere mørkt end i Aalborg, og det er Esbjerg. Efter turen ind i Aalborgs alt andet end charmerende mørkeliv skal jeg indrømme, at lysten til at tage til Esbjerg er forsvindende lille!

Lisanne Wilken
Antropolog, mag.scient., dr.phil.
Lektor ved afdeling for europastudier,
Århus Universitet
Seniorforsker ved AMID, Aalborg
Universitet

Katrine & Thorkild Kjærgaard: Ny Herrnhut i Nuuk 1733-2003: Missionsstation, rævefarm, embedsbolig, museum, universitet. [Også i grønlandsk udgave]. Nuuk: Ilisimatusarfik 2003. 140 sider, illustreret. ISBN: 87-90197-03-8. Pris: 168 kr.

Denne lille bog var Ilisimatusarfik/Grønlands Universitets gave til Nuuk by i anledning af det 275-årige grundlæggelsesjubilæum 29. august 2003 (man regner Godthåb/Nuuk's „fødsel“ fra det tidspunkt, hvor Hans Egede flyttede missionen fra Håbets Ø og ind på Næsset i Godthåbsfjorden). Overraskende nok var denne bog – ud over en meget kritiseret anden udgivelse: *Assit nuummeersut/Nuuk i billeder* (redi-